

holdet det, at Møllerne ere afgiftspligtige, ogsaa af deres Stuehus, naar dette kan betragtes som hørende til Mølledriften. Nu vide de Herrer jo meget godt, at der er mange Møllere, hvis Stuehuse ligge et Stykke fra Møllen og tillige staa i Forbindelse med Lo, Lade og det øvrige Tilbehør til Landbrugsdrift. Der fremkommer saa en stor Vanskelighed med Hensyn til, om et saadant Stuehus skal være afgiftsfrit, eller om det kan betragtes som hørende til Mølledriften og altsaa være afgiftspligtigt. Her har man fra Administrationens Side fulgt Regler, som ogsaa vidne om Humanitet, idet man har søgt at gøre Fritagelsesbestemmelsen gældende, for saa vidt det overhovedet kunde forsvares. Imidlertid har den Regel, som man saaledes fulgte, lidt nogen Forandring ved en Højesteretsdom, som ogsaa blev omtalt af det ærede Medlem, idet denne Højesteretsdom gjorde en Betragtning gældende, hvorefter Afgiftsfriheden for Stuehuset blev mindre i Fremtiden. Det ærede Medlem spurgte mig saa, om alle de Afgørelser, der tidligere vare truffene, kunde tages op igen til fornyet Afgørelse. Der er Forholdet det — og ganske særlig vist ogsaa i Vends Herred, som det ærede Medlem særlig pegede paa — at de Afgørelser, som ere faldne i den senere Tid, ere gaaede ud paa, at vedkommende Møller er afgiftspligtig af Stuehuset, og da Højesteretsdommen gik ud paa at skærpe Betingelserne for Afgiftsfrihed, er der jo intet at opnaa for dem, som efter de mildere Regler, som tidligere fulgtes, allerede ere ansete for afgiftspligtige. Derimod kan det nok være, at der sidder en eller anden Møller, som ved Resolution har opnaaet Afgiftsfrihed for Stuehuset efter den tidligere Fortolkning, men som ikke vilde have faaet den, hvis Sagen nu bragtes ind for Ministeriet. Den Opgave, som altsaa nu skulde foreligge for Administrationen, skulde være at søge efter alle dem, som ere fritagne for Afgiften, og se at gøre Sagen saaledes om, at de blive afgiftspligtige. Dette er imidlertid en Opgave, som jeg oprigtig talt ikke har megen Lyst til at tage op, og der er heller ikke synderlig Grund til at gøre det, synes jeg. Man har fulgt et Skøn ved Afgørelsen, og man kan ikke, hver Gang man synes, der er Grund til at forandre de Principper, hvorfra man gaar ud ved Bedømmelsen af saadanne Tilfælde, som der her er Tale om, gaa til at gøre alt det om, som i Tidens Løb er gjort; det maa have Lov til at blive staaende. Derved kommer der ganske vist nogen

Ulighed til Stede med Hensyn til de forskellige Ydere, men Herre Gud, der er saa megen Ulighed i Verden, var der ingen værre Ulighed end denne, var det ingen Sag. Endelig har det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 5te Valgkreds (R. Nielsen) fremsat en Bemærkning med Hensyn til Bevillingerne til Udlaan til Hedekommunerne. Der gjorde vi i forrige Rigsdags-samling den Forandring i Vilkaarene for disse Udlaan, at man nedsatte Renten for de ny Laan, og det ærede Medlems Spørgsmaal var nu, om de Hedeboere, der havde faaet Laan i tidligere Tid, altsaa paa Vilkaar, der vare strengere end dem, der nu gives, ikke kunde faa en Lettelse i deres Laanevilkaar. Navnlig kom det ærede Medlem med et Forslag, som jeg maa sige, tiltalte mig i høj Grad, nemlig det, at man ikke skulde nedsætte den aarlige Byrde for de paagældende, altsaa lade dem vedblive at betale de 5 pCt. om Aaret, men at man skulde gøre Forandringen saaledes, at man nedsatte Renten saaledes, at det Beløb, der bespares i Renten, gik med til at amortisere Laanet i kortere Tid. Det er jo et Spørgsmaal, der kan tages op til Forhandling, og det skal jeg være meget villig til at gøre over for det ærede eventuelle Finansudvalg og saa se, hvad vi kunne faa ud af Sagen.

Landbrugsministeren (A. Hage): Naar jeg skal tillade mig at besvare de Spørgsmaal, som ere fremdragne af ærede Medlemmer i de forløbne Dage, skal jeg først vende mig til det ærede Medlem for Københavns Amts 3dje Valgkreds (Oscar Hansen), som omtalte, at Fiskerne i Sundet havde ønsket en Lysbøje til Vejledning for Sejladsen. Jeg skal hertil bemærke, at da jeg fik Andragendet, undersøgte jeg, hvad en saadan Lysbøje vilde koste; den vil koste ca. 9000 Kr. Efter den Indstilling, jeg fik fra de Mænd, som raade mig i saa Henseende, blev det fremhævet, at det var tvivlsomt, hvorvidt den Nytte, en saadan Lysbøje kunde yde Fiskerne, stod i Forhold til Udgiften. Jeg sendte derfor Sagen videre til Marineministeriet for at se, om ikke Marineministeriet vilde lægge en slig Lysbøje for Sejladsens Skyld i Almindelighed; men man svarede, at det omhandlede Farvand er saa godt belyst, nemlig af 1 Fyrskib og 2 Fyr paa Land, saa at alle Hensyn til den almindelige Sejlads ere skete Fyldest. Jeg tror derfor ikke, at der er særlig Grund til at gaa ind paa dette Andragende. — Dernæst omtalte det ærede Medlem, at der fra en Del af Statens Skove skulde leveres mindre